

eller ændring af lovgivningen ikke kan afventes. Varige eller generelle lovændringer bør ikke søges gennemført ved lovgivning på Finansloven.

Forslaget er begrænset til 1999.

Den her foreliggende sag er efter min opfattelse endvidere en sag, der ville tage skade, hvis der ikke kom en hurtig afklaring. Medlemmerne af Dansk Jernbaneforbund havde et rimeligt krav på at kende deres skattemæssige stilling, inden de skulle tage stilling til, om de ville opgive tjenestemandsansættelsen.

Da den endvidere har tilknytning til Finanslovsaftalen for 1999, er det naturligt at løse den i Finansloven. Derfor taler også, at sagen vedrører en meget lille og specifik gruppe.

Jeg vil samtidig understrege, at tekstanmærkningen er vedtaget af Folketinget som en del af Finansloven og er fuldstændig lige så gyldig som al anden lovgivning.

Det er ikke noget nyt eller usædvanligt, at man på den måde har skattemæssige bestemmelser optaget i tekstanmærkninger på Finansloven.

I Finansloven for 1999 findes således tre andre tekstanmærkninger, der fraviger skattelovgivningens øvrige regler.

Jeg kan også henvise til, at et enigt Finansudvalg i maj 1999 har tiltrådt et aktstykke om tilskud til humanitært nødhjælpsarbejde på Balkan. Ved aktstykket har udvalget bl.a. tiltrådt, at der på forslag til lov om tillægsbevilling for 1999 optages en tekstanmærkning, hvorefter forhandlere af to CD'ere får skattemæssigt fradrag for avance ved salget af CD'erne, i det omfang avancen videregives til det humanitære formål.

Spm. nr. S 2344

Til skatteministeren (9/6 99) af:

Birthe Rønn Hornbech (V):

»Vil ministeren oplyse, om andre borgere i samme situation kan få det samme skatteprivilegium, som de involverede i Combussagen?«

Svar (15/6 99)

Skatteministeren (Ole Stavad):

I svaret på spørgsmål S 2343 har jeg udførligt redegjort for den særlige baggrund i Finanslovsaftalen mellem Regeringen, Venstre, Det

Konservative Folkeparti, Centrum-Demokraterne og Kristeligt Folkeparti for 1999, der gjorde, at jeg valgte at skaffe udtrykkelig lov hjemmel for det ønskede resultat ved hjælp af en tekstanmærkning på Finansloven. Det er blevet tiltrådt af partierne bag Finansloven og vedtaget af Folketinget.

Den meget specielle baggrund for Combussagen gør, at man ikke kan forvente, at jeg i andre sager vil søge tilsvarende lovgivning gennemført. Jeg kan derimod oplyse, at ministeriet er i gang med overvejelser omkring reglerne om beskatning af fratrædelsesgodtgørelser. Det sker i lyset af, at Skatteretsrådet har taget emnet op og vil behandle det i en redegørelse, som, efter hvad jeg har fået oplyst, snart udkommer.

Spm. nr. S 2167

Til statsministeren (21/5 99) af:

Rikke Hvilshøj (V):

»Mener statsministeren, at nogen arbejdsgivere bevidst giver højere løn til mænd, fordi de er mænd?«

Begrundelse

Statsministeren sagde i sin redegørelse til Folketinget: »Til den øvrige del af arbejdsmarkedet ville jeg så i øvrigt mene fortsat, at vi også klart og tydeligt skal sige, det er ikke acceptabelt, at der fortsat er et løngab mellem kvinders og mænds løn til mænds fordel.«

Dette giver spørgeren det indtryk, at statsministeren ser forskelle på mænds og kvinders løn til mænds fordel, som en bevidst handling fra arbejdsgivernes side.

Svar (10/6 99)

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Nej. Desværre viser statistikken ikke desto mindre, at der fortsat er et løngab mellem mænds og kvinders løn til mænds fordel. Dette strider imod ligelønsloven, og i det fremtidige ligestillingsarbejde bør dette emne derfor sættes på dagsordenen. Jeg kan i øvrigt henvise til betænkning nr. 1370 side 100 ff, hvor der redegø-